

מסורת הש"ס

(א) לעיל פג. [וש"נ] גיטין עז,
(ב) גיטין נה: ב"ב מט:,
(ג) ב"ק נט:, (ד) גיטין מח:
(ה) [ע"ז] לכתובתה,
(ו) [לקמן ע"ב], (ז) [לעיל פג.],
(ח) [דף נה:], (ט) [ע"ל כתב],
(י) רש"ל מז,

מוסף רע"י

[illegible]

תוספות רי"ד

מאיר ואילך מילטור
לקוחות שלקחו ממנו
מאיר ואילך מבאביות
מכרה לו איל יכל לקוחות
למיר לו את בר חני
לו וטורן קרש וטל ברין
נטלה ממן מא תחניו
יכבה הרשאה לו לוח ביס
כח חביר בר ה' ביס
וימסר לו שטור ויכוב לו
הרשאה עליו וילך לו טורן
לקוחות ואם יאמרו לו
חד ביס את יאמרו להם אני
בא טורן עבד חביר לו
ביס שטור לשטני מכרה
באחיות ואני בא עליכם
הברשאה מכח ואם יאמרו
לו הוא טורן ויכח לו כיט

[illegible]

מִיָּנִי אִשְׁתַּדּוּק צָנִי חָרִי לֹא טָרִיף
כְּמוֹתָהּ וְהִיא דִקְתָּנִי אֵין לוֹ עַל לִי
הִוא הֵאָּי לָלֵא הָדֵר גְּבִי מֵהֶרָאָשׁוֹן
שֶׁכֶּכֶז לִשְׁנֵי דִין וּדְבָרִים אֵין לִי

בְּעוֹל עַד שֶׁכֶּכֶז לוֹ אַחֲרִיתוֹ נִכְסִים דִּקְ
צִלָּלָא אָמַר לָךְ חֻזַּק וּקְנִי וְכִי קֹאמֶר רַבִּי
הַבִּי אֵיתָא גִירְסָא יְמֵנָה מִמֶּנִּי דְכִי
מִשְׁנֵה דְקִמְשָׁנִי נִקְטָא דְאֵי הֵאָּי
הָתָם אֵיהוּ דְרַאפְסִיד נְפִישִׁיהּ. מֵה
הַשֵּׁם הוּא דִמְתַּרְךָ הֶסֶם הוּא
דְרַאפְסִידָה נְפִשָׁה דְהֵאָּ צִעַת שֶׁכֶּכֶז לִי
מִקּוֹמוֹת צִשׁ"ס לָלֵא חֵיִּים לְשִׁנּוּי אֱלֵא

וּמִכְרָה לּוֹ בְּאַחֲרֵיכֶם: יְכַלֵּי
וְשֹׁטְרָךְ קוֹדֵם וְשֹׁלָא כְדִין
הַרְשָׁאָה לַהֲדָדִי. יִצְקָשׁ מֵאַחַת
וּ וְיִכְתּוּב לּוֹ הַרְשָׁאָה עָלָיו

טירפא מאײר וואלך
 בר חד בניסן את מאי
 להדדי: **מתני׳** ״מ
 ומכר את שדהו וס
 דין ודברים אין לי
 מהלוקח וראשונה
 הראשונה וחזרות ח
 יגיניהם יוכן בעל חונ
גמ׳ וכי כתבה ליה מ
 לחבירו דין ודברים א
 עסק בה וידי מסולקת
 הכא במאי עסקין בע
 מאי הוי תימא נחת ר
 תנן ^{בבב} לקח מן האיש
 מקחו בטל אלמא יכ
 רוח עשיתי לבעלי א
 לא קשיא הא ר״מ הא
 לראשון ולא חתמה ל
 כתובתה דברי ר״מ ר
 שתאמר נחת רוח ע
 לכם עלי ורבי סתם ל
 התם כר׳ יהודה אמר
 הכל רב אשי אמר כ
 לא קאמר ר״מ הת
 דאמרי לה אי איתא
 איבעי לך למיעבד א
 רבי מאיר מודה ומתני
 התם ״אין נפרעין מנכ
 שיש נכסים בני חורין
 להו אישתדוף בני
 ממשעבדי ת״ש כתב
 לשני וחתמה לו איכ
 ואי סלקא דעתך אי
 ממשעבדי נהי דא
 מראשון מיהא תיגבי
 מאי איכדה איכדה
 תשובות בדבר ח
 משמע ועוד תניא
 נכסיו לשנים וכתב
 דין ודברים אין לי
 ראשון כלום מפני
 לך מקום לגבות הימ
 נפשיה בידים א״ל

עצדי דהתם היא לזכרה
ראשון כלום חד טעמא
ם דלפסיד נפשיה צדיים
ך ולא דמי לנשימתדוף:
והא
ימא תהוי מיובנתא דרז ומ
אמר לך חזק וקני צדיה ש
לאחר וזה לאחר שני הוא
ראשון הוא וגרסינן וכתב
יגש צקר' וכולה רבא קאמר
גל חזק דלפסיד נפשיה צדי
היתה ראויה עדיין לגבות
שיא אחרונה ועוד לזינה פ

וכי בתבה ליה מאי הוי
לידה והוי כמו כותש
פריך דהכא הוי כמו כותש
דארוסה אס מכרה וגמנה ק

ל יכלי למימר לך את
קנתיה נכתבו הרשאה
שהיה נשוי ב' נשים
רשונה ללוקח
השניה מוציאה
השניה והלוקח מן
העדה עד שיעשו פשרה
בין אשה בעלת חוב:
הי⁶ והתניא האומר
ללי על שדה זו ואין לי
הימנה לא אמר כלום
גז מידה וכי קנו מידה
עשיתי לבעלי מי לא
חזר ולקח מן האשה
היא היא שתאמר נחת
וירא אמר רב חסדא
ה' יהודה דתניא⁷ כתב
שני וחתמה לו איברה
יהודה אומר יכולה היא
תני לבעלי אתם מה
הכא כר"מ וסתם לה
פפא בגרושה ודברי
ה' ר"מ היא יודע כאן
אלא בשני לקוחות
חת רוח עבדת לקמא
בלוקח אחד אפילו
כתב ליה לאחר⁸ תנן
משועבדים במקום
פ' הן ייבורית איבעיא
חרי מהו דליטרוף
ראשון ולא חתמה לו
כתובתה דברי ר"מ
תדוף בני חרי טריף
יה כתובתה משני
מר רב נחמן בר יצחק
שני אמר רבא שתי
גמרי דאיברה
יה מן האחד ומכר
על חוב ללוקח שני
לך אין לו על לוקח
שיכול לומר הנחתי
יהתם איהו דאפסיד
ב ימר לרב אשי
והא

ששהיה עממה מכרה ללקוחו
שיעבוד שיה לה על הקרקע
בזמנא ולא מחמה בז עוד מ
חזקא וקני ארל בשטר קנה ב
דקני המס לכל מהא דלמית
מיתבסת נמי האי דקמני דשס
ולמיתירק ראשון לא קשה כו
לל דמכר הבטל לראשון " ו
בין ליה לאחר דו"ל למימח
לא נהירא לר"מ דא"כ הלא
ידע דדיניה עלויה פלפוש
יור שיה לא נמנה כמזה
אל כל מקמייתא דלר"ב

קא פריך והלא לא צא עדיין
ואחא ולא דמי לארוסה כלל
וינו יכול למכור שלא תטרוף
הבא במאי עסקינן

יורה. אע"ג דגזיט נשואה
ספק צריט הכותב (לעיל פג.)
יט קנו מיידו נשואה הוי
יידה מהכא גזי לוקח ידה
מא נחת רוח עשיתי
לא תנח בו'. ליכא לשנוי
האשה תחלה דלזו הוי קיים
צ"פא לקוח מן האשה וחזר
האיש מקוח קיים דצמתני'
וחזר מכירת השדה כתבה

בני קמני ומכר שדהו וכתבה
ר"מ הא רבי יהודה
'והא דקמני דלא אמרינן
לבעלי ר"מ היא ופי'
ריכין למימר דהשתא הא
כחזה לראשון ולא

רצותא נקט דלע"ג דליכא
 אחתא כי חתמה נמי לשני
 ות בואו מכר אלל לנחת
 ת דהא כבר ראינו שלא
 אפ"ה אמרי' איכדה
 אפ"ה אפ"ה וקשאי' לי א"ר
 שיק רב אשי כולה ר"מ היא
 אלא קאמר ר"מ אלל בשני
 אמאי הדר ביה מאותה
 שונה דס"ד דיותר יש לנו
 דהא כותבתא בחד לוחא
 חות הל"ל כולה ר"מ יהודה
 לקוחות דוקא אי"ר יהודה
 ומר נחת רוח עשיתי לבצלי
 ללוקח לא על כן נ"ל לס"ד
 וי שיק יותר נחת רוח
 ד מבשני לקוחות אבל לא
 השיחוק ר"מ ונקט שני
 שום רבותא דר' יהודה:
 ב' ראשון ולא חתמה לו
 ב' יש מקשין והא

יעין נח. וס) אמתני' דלקח
 וחזר ולקח מן האשה מקחו
 רב לא שנו אלא דל"ל לך
 בשטר קנה ומירק רבי
 תנבה לו שטר בפני עממה
 כול לא להוציא שטר שלה בלא
 עממה אלא אמרי' נחת רוח אכל
 שחתמה לו בשטר של צעל
 ינו יכול להוציא שטר שלה
 שטר של צעל עמו יכולה
 שתאמר נחת רוח עשיתי
 יאמר לן רבי דאפי' בשטר
 צעל איירי אלא שחתמה
 לו בשמעתי' היינו שחתמה
 און חתמה כלומר שנתרית
 ה"ק לא שנו אלא דל"ל לך
 קני ולא נתייבש לי תירוק זה
 וחזר ולקח מן האשה מקחו
 עד שכתוב אחריות נכסים
 ומוס' ב"ב מו: ד"ה אכל בשטר:
 ולא חתמה לו ולישנא דהך
 הוא דאפסיד אנפשיה אלא
 לא למימר כל כך אידיה היא
 כן פ' רבינו חננאל ובכמה
 מע' ליה לגמרי אלא משני:
 ומוקמין

לֵב אֶמִּי פִּיזוֹ מֵהֶלִי אִשּׁוֹת
הֶלִי יֵצֵא סִמָּג עֵשֶׂן מִחַ
טוֹשׁ"ע אֶה"ע סִי ק סַעִיף ד'
לֵב ב מִי פִּיזוֹ מֵהֶלִי מְלוּה
וְלוּה הֶלִי ח סִמָּג עֵשֶׂן ז'
טוֹשׁ"ע ח"מ סִי קִיח סַעִיף
:ב

לד ג ד מיי פייט מהל
אשמות הל' יא ופיל
מהל' מכירה הל' ג סמג עשין
מח טושע' אהע' ס' ז סעף
ז וס' ק סעף ג:
לח ה מיי פייט מהל' מלוה
ולוה הל' א ופייט הל' ז
סמג עשין ז טושע' ח"מ
ס' קיא סעף ח:
לז ו ז מיי פייט שס הל' ח
סמג שס טושע' ח"מ ס'
קיא סעף א וס' ק סעף
יב:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה התם וכו' לשנויי
אלא קושיא אחרונה. כעין
זה כתבו תוס' שבת י ע"א
ד"ה טריחומא וש"נ:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

א' בב' לקוחות דא"ל א"א דנ"ר עבדת מקמא איבעי'

(א) עי' צצ"ק נט דמבואר שם צהדיא דדן רב כר"מ ול"ע.